



תחילת ההתמוססות

הדקה ה־10 במישחק בין ניבחרות ישראל ואנגליה הצעירה. התוצאה 0:1 לטובת ישראל. עליידי הבלם האנגלי בתוך רחבת ה־16,

כשהכדור שלפניו מעיד באופן ברור כי היה במצב בעיטה אידיאלי לכיוון שער אנגליה. אחרי שרפי לוי הבקיע את השער השני מבעיטת 11 מטר בעקב פגיעה בלתי חוקית זו, התמוססו השחקנים האנגלים. מרגע זה ועד לטימו של המישחק, שלטו הישראלים במגרש.

כך ניצחנו!

כדורגלני נבחרת ישראל מתארים את חוויותיהם בעת המשחק

מעולם לא טערה הארץ בהתרשגות שמחה כזו כמו השבוע, אחרי ניצחונה הסנסאציוני של נבחרת הכדורגל הישראלית על זו של אנגליה הצעירה בשער 0:4. בעמודים אלה מתארים שמונה מתוך 11 גיבורי המישחק, ששבו את לב הקהל בהופעתם המעולה, את אשר אירע לפני המשחק, בשעתו ולאחריה.

"בלי אמונת תפלות", מאת אפייה לבקוביץ

הימים שלפני המשחק עם האנגלים היו הפעם בלתי שיגרתיים עבורי. הם היו מלחם בדיחות מיוחדות. אני חושב שהבדיחה של שייע שאמר לרצבי כי שניהם חלילונים קטנים בתזמורת ההתקפה המבוססת על רפי לוי, מנציל וסטלמן — היתה אחת הי טובות שבהן.

בימים האלה היו קוריוזים נוספים: אני, למשל, אין לי שום אמונת תפלות, פרט לזו שאיני מתערב על תוצאות כדורגל. וגם זאת כיחה שפעם התערבתי, ובדיוק ב־ אותו משחק שיחקתי גרוע. אבל לאחרים יש אמונות תפלות.

תודורוב לובש על צווארו שרשרת זהב עם שני לוחות־הברית. באחד האימונים לפני המשחק נקרעה השרשרת. למרות כל הנסיון שלו פחד תודורוב לעלות למגרש ללא שרשרת, ומיהר לחנות תכשיטים כדי לקנות שרשרת חדשה.

לעומת זאת, מרדכי בנבישתי אינו משחק במשחקים בינלאומיים אלא בגרבי סטרץ'. ואילו אברהם מנציל לובש מתחת לגרבי הנבחרת את גרבי הקבוצה הגרמנית מקלן, שרצתה פעם שמנציל ייחשק בשורותיה.

בתחילת המשחק חששתי קצת, כי הורגלתי לשחק עם גרוען טיש, שנערך הפעם. עלי יד טיש אני מרגיש את עצמי יותר בטוח, יודע כי אם אעשה משהו הוא יחפה עלי. אבל אחרי שהמכונה נכנסה לפעולה, הת ברר כי כל ההגנה עבדה כנוף אחי, ויחד עם גולדשטיין ואמר הצלחנו ליצור שורת רצים יעילים.

בהפסקה, הייתי סחוט לגמרי. הרגשתי ש־ ברכי כושלות, שאיני יכול להמשיך לשחק. שפכתי על גופי מים וישבתי לנוח. ואז בא מאנדי שביקש מאיתנו להמשיך לשחק באותה שיטה, אולם להגביר את הקצב. תחילה חשבתי שלא אוכל, אך כפי שהסתבר לי אין שחקן שנבחרת שיכול לטרום לו.

אני התעודדתי כבר בתחילת המחצית השנייה. זה היה כשהולידיי הקיצוני השמאלי האנגלי חלף על־פני ההגנה. ניסיתי את כוחי

בריצה איתו אף־על־פי שידעתי שהוא הקי צוני המהיר ביותר באנגליה. איני יודע איך הצלחתי להשתלט על הכדור. הטעיתי אותו בצורה אינסטינקטיבית. הוא חשב שאני מוסר את הכדור לתודורוב, רץ אליי, ואז פניתי ימינה ושלחתי את הכדור לחלוצים. יחד עם חברי והקהל שמחתי על הנצחון, ששעה וחצי לפני סיום המשחק לא חלמנו כלל להשיגו. חבל רק שהקהל ששמח על הנצחון הגדול אינו יודע לגלות מידה רבה של הבנה והתאפקות כשאנו מפסידים.

"פנדל תוך סחרחרת", מאת רפי לוי

היתה לי הרגשה מצויינת לפני המשחק. התלמתי מהפציעה שלי והייתי אחרי חודש בלי כדורגל. הייתי רעב לכדור. הרגשתי שילך לי במשחק הזה. לפעמים יש מצב שעולים על המגרש לשחק בלי חשק אפילו להסתכל על הכדור.

ראיתי את האנגלים באימון ולא התפעלתי מהם במיוחד. מהפולנים התלהבתי יותר. ראיתי שהשד אינו נורא. לפני שעליו לשחק עמדנו כל השחקנים במעגל, בחדר ההל־ בשה, כמו שעושים תמיד; לחצנו ידיים ומאנדי אמר כמה מילים. לי נתן מאנדי הוראה לברוח כמה שיותר מהסופר ללא להישאר כל הזמן במרכז השדה אלא לב־ רוח תמיד בכיוון הנגדי להתקפה שלנו.

מיד אחרי הפתיחה הרצחנית של האנגלים התחלתי לתשוש קצת. פחדתי, לפי המשחק הנפלא שלהם ברבע השעה הראשונה, ש־ התוצאות לא תהיינה משמחות. אבל בדקה ה־33 קיבלתי זריקת־עידוד. עמדתי עם הגב לשער שלהם וקיבלתי כדור מהגובה, מס־ טלמן. הורדתי בגלל ימין מהאחיר ובחצי סיבוב בעטתי לשער לפינה השמאלית הג־ בותה. זה היה בפנים.

לי באופן אישי נתן הגול שהבקעתי הר־ בה. קיבלתי המון מרץ. במחצית השנייה היה לי עסק עם הסופר שלהם. הוא אמנם גבוה וחסון אבל היה לי כבר עסק עם סופרים טובים ממנו. שנינו התרוממנו אל הכדור ואני הקדמתי אותו בסקינדה; אבל הוא פגע בדיוק במקום בו נפגעתי לפני חודש וחצי, מעל לרקה השמאלית. קיבלתי סחרחרת וגרבל, ביקשתי משייע ראיתי את הכדור בכלל, ביקשתי משייע שיחליף אותי באמצע ואני שותקתי קיצוני. כשהשופט פסק פנדל לטובתנו, ניגשתי מיד לבעוט. היה לי עסק עם השופט. הוא הכניס את הכדור בדיוק לנקודת ה־11 מטר, לתוך בור קטן. אם הייתי בועט בו כך,

הוא לא היה הולך לכיוון הרצוי. או ניסיתי להזיז אותו כמה סנטימטרים קדימה, אבל אחד השחקנים האנגלים העיר לשופט והוא מיהר אלי כאילו תפס גנב. הזזתי את הכדור קצת אחורה, שמתי אותו בשקט על גיבעה קטנה וניגשתי לבעוט. לא חשבתי שהכדור עלול לא להכנס. אם אני בועט בעיטה מכתנת לפינה, זה מוכרח להיות בפנים. יש לי תכסיס כזה, שאני לא רוצה לגלותו, שמבלבל קצת את השוערים. בעטתי והכדור נכנס. התחלתי להרגיש יותר טוב וגם ה־ס־ חרתורת עברה לי קצת. רק שכל העסק נגמר לקח אותי מאמני, יוסלה מרימוביץ, לרופא. הוא קבע ששום דבר רציני לא קרה לי.

בהזדמנות זאת אני רוצה להודות לאותו אדם אלמוני שאחרי המשחק העניק לי מתנה נהדרת — מקרר תוצרת מפעל אמפא. אני מודה לו מאוד למרות שאיני יודע עדיין מי הוא.

"כדור קשתי לשייע", מאת נחום סטלמן

מיד אחרי המשחק חשבתי על דבר אחד: ססידרת הניצחונות האחרונים, ובעיקר ה־ נצחון הגבוה על אנגליה, עלולים לסנוור אותנו. זאת תהיה טעות לחשוב שאין לנו מה ללמוד מן האנגלים. הם יותר טובים מאתנו, ומספר מייצעים בהתקפה, העברות כדורים, גיחות מסוכנות, מישחק הקיצוניים ושיטה אישית בכדור — איננו מסוגלים עדיין לבעט.

בשבילי זאת היתה הפעם הראשונה לה־ תקל בנבחרת אנגלית. עד כה שיחקתי רק נגד קבוצות אנגליות כמו סטורנד, ונגד נבחרת וויילס. הקבוצה האנגלית מייצגת דבריה גבוהה של כדורגל מקצועי, ושום ניצחון סנסציוני אינו יכול להסתיר זאת.

מבחינה אישית היתה לי לפני המשחק הרגשה טובה. המאמן והאחירה השפיעו בכיוון זה. אני חושב שגם לשאר הכדורג־ לנים, שכל אחד מהם נתן את המאכטימום, היתה הרגשה דומה.

התפקיד המיוחד שהוטל עלי היה לשחק בעורף, ויחד עם זאת לשלוח כדורים לחלו־ צים שנמצאו בשורה הראשונה. השתולתי לא לעבור על כלל זה. כמוכן שבסיום ה־ משחק, כשההגנה האנגלית נשברה, נמשכתי גם אני קרוב מאוד לשער האנגלי.

המבצע הגדול שלי היה כשהתוצאה היתה כבר 0:2 לטובתנו, ויכולתי יותר ויותר להתקרב אל ההגנה האנגלית. קיבלתי כדור

מן האגף הימני, שהייתי אותו במקצת, חיפשתי פירצה בהגנה הנבוכה של האנגלים. הפירצה נמצאה לא הרחק משערם. במק־ ביל לשוער העברתי כדור קשתי, שירד בדיוק לפני רגליו של שייע ואיפשר לו לקבוע את השער השלישי לטובתנו. דחקא אחריו נתקפו האנגלים בהלם, ואז אפשר היה לכבוש את השער הרביעי. אף־על־פי שאנו עומדים לפני סיום הליגה והמאבק על המקום הראשון מתריף והולך, לא חסו שחקני הנבחרת על בריאותם וכו־ חותיהם, השקיעו במשחק את כל המרץ. זהו סוד הנצחון הגדול שלנו. כי בלי הרבה מאמץ, מרץ וליכוד לא היינו יכולים לגבור על הקבוצה המקצועית האנגלית.

"נאני גב בגלל הקור", מאת יוסף גולדשטיין

ליוסליה מירמוביץ ולי יש קצת נסיון עם קבוצות אנגליות. שנינו שיחקנו בליגת החובבים הבריטית. בליגה הזאת מתחים על ידי שימוש מופרז בכוח. משחקים בנוקשות. כך שיחקה ההגנה שלנו הפעם. כמו כל קבוצת חובבים, היינו מוכרחים להשתמש בנוקשות נגד האנגלים המקצועיים, והצל־ לחנו. אולם, החלוצים שיחקו אחרת: הם העדיפו את התנועה המתמדת על המשחק הנוקשה.

עד הרגע האחרון לא הייתי בטוח שמאנדי יישף אותי בהרכב הראשון. היו לי כאבי־ גב חזקים. כאבים אלו היו בגלל שכני לחדר, מרדכי בנבישתי. הוא ירושלמי ורגיל לקור. לכן פתח בלילה את החלון ואני הצטנתי. גם סימנדיריס, שישן איתנו בחדר, סבל מן הקור וקיבל חום גבוה.

לי עזרה משה מיוחדת בשם מזור ול־ מחרת, בבוך המשחק, הרגשתי את עצמי טוב. אבל ליאגו סימנדיריס היה חום גבוה והוא נאלץ לחתור על השתתפותו במשחק. בתחרות היה לי אינצידנט קטן עם המ־ שר השמאלי של האנגלים. הוא עמד לב־ בו בנסות. זה היה בתחילת המישחק. כתו־ עוט לשער ולא היתה לי ברירה אלא לפגוע בה נפגשו. אך הפגיעות לא היו גסות צאה מה פגענו אחד בשני בכל הזדמנות והשתולנו להימנע מפגיעות.

אינצידנט אחר היה עם שייע, שלא רצה לעזוב את המגרש. המזל שלנו היה, כפי שהוכיחה המחצית השנייה, ששייע נשאר ובישל את שלושת הגולים. בעצם הוא נש־ אר על המגרש מפני שהשופט וראש־הקבו־ צה האנגלית לא הסכימו להחלפת שחקן. לי היתה אחר כך שיחה עם עתונאי אנגלי ש־ סיפר לי כיצד באנגליה היתה להם תקרית כזאת עם הפולנים. הם טענו שאחד השח־ קנים פצוע באופן נפשי, זאת אומרת מרוב התרגשות אינו יכול לשחק. אבל האנגלים לא הסכימו לטענה הזאת. כך שאין לדעת אם הפעם היה השופט מסכים להוצאת שייע.

"לא רוצה להיות פצוע", מאת שייע גלור

לפני המשחק חילק מאנדי הוראות במלון ואליזר שחקנים. הוא אמר לכל אחד מה לעשות ורק אותי שכת. הייתי כבר בסוח שאני לא משחק. אבל בסוף כששמעתי אותו מה אני צריך לעשות הוא אמר: "אל תי־